

jeg klar over, at der maatte gøres noget for at bringe Liv af anden Art ind. Og i Tiden, vi levede i, gik der jo meget for sig, som kunde give Anledning til billedlig, dekorativ Fremstilling, ogsaa i den her nødvendige beskedne Maalestok: Hæsblæsende Jagen efter Profit, Bjærgsomhed i alle Skikkelser ytrede sig paa en Maade, som man aldrig før havde set vise sig saa ublufærdigt. Korslagte Arme triumferede, ufine Streger huserede, og Dansen om Guldkalven gik i vilde Spring.

Med Tanken paa dette Liv er de smaa Billeder, der nu danner de faste Holdepunkter i Frisen, frembragt som Illustrationer til et Udvalg af vor rige Ordsprogsskat. Derigennem opnaaedes, hvad en Folketingsmand sagde: „Her lyder Folkets Røst til os fra Væggene.“

De tre Fyldinger i Væggen var bestilt fyldte med Ornamenter, der kunde danne en tæppeagtig Komposition. Da de to var færdige, syntes jeg, at den tredie, der har sin Plads imellem Dørene til Formændenes Værelser, skulde udmærke sig ved et eller andet udover det sædvanlige Ornamentermaleri. Jeg fandt da, at det gamle Sagn om Grottekværnen kunde anvendes, det lod sig komponere til et tæppeagtigt Billede og male paa en Maade, som staar i Karakter sammen med det øvrige Maleri.“

BILLEDER OG FYNDSPROG I FRISEN RUNDT OM HALLEN

Ved Folketingssalen:

1. Svaler bygger Rede.
2. Fuglestævne.
Den, der forstaar Fuglenes Sprog,
kan blive Minister.
3. Sovende Barn.
Ungdommen bebuder Manden
ligesom Morgenens Dagen.
4. Kat og Mus.
Kattens Leg er Musens Død.
5. Muldvarp.